

Vind i seglen, men stenig färd

Gillet planerar för
öppning
Sida 4

Draggar, bryggor
och sköna modeller
Estetens händer talar
Sidorna 10-11

Droppformad bana
Centrumslingan
kan underlätta
spårtrafiken
Sidorna 6-7

Tryggare till sjöss
Ny lag ökar
säkerheten
på sjöar
och hav
Sida 15

3

Ledaren

En intressant Gillehöst väntar.

4

Två nyöppningar

Snart startar både restaurang Gillet och Handelsgillet.

6

Från problembarn till indianer

Kroger i Gillefastigheten har genomlevt både upp- och nedgångar.

8

Droppen som sväller

Prislappen för den planerade centrum-slingan blir bara större.

10

Tycka turist trist

Fiskhandlare Juha Lindberg i Gamla Salluhallen vill ha kunder som handlar annat än krismskrams.

12

Vackra former

Lars Mac Donald-Thomés skulpturer och bruksföremål är veritabla konstverk.

Foto: Hannes Victorzon

Foto: Ben Wiberg

Foto: Pixmac

14

Litteraturrutan

Tapani Ritamäki rekommenderar Patti Smiths M Train.

15

Prickfritt till sjöss

Vi plockar det viktigaste ur den förnyade sjötrafiklagen.

16

Bättre än sitt rykte

Rätt gjord är hamburgaren både god och mättande.

18

Vinbondens kalender

Bakom varje vin finns en tidtabell för odlingen. Året börjar med beskärning.

19

Börskolumnen

Coronarasen blev lärorikt för många nya placerare.

20

Virussäker verksamhet

Flera av Handelsgillets klubbar har hittat alternativ till det traditionella programmet.

22

Gilleaktuellt

GILLEBLADET

Kommunikationsutskottet 2020:

Ordförande:
Peter Nordling
Medlemmar:
Matts Dumell
Thomas Hallbäck
Patrik Lindfors

Ansvarig utgivare:
Christian Borenus

Chefredaktör:
Peter Nordling,
tfn 050 5595 778

Utgivare:
Handelsgillet i Helsingfors r.f.
Kaserngatan 23 A 12
00130 Helsingfors
tfn 09 669 798
info@handelsgillet.fi

Ombrytning:
Oy Nordinfo Ab, Maj-Len Roos

Annonser:
Tilininurkka Ky, Bo Gerkman
tfn 0400 449 724
bo.gerkman@tilininurkka.fi

Niclas Nyberg
tfn 040 830 1829
niclas.nyberg85@gmail.com

Tryckeri:
Oy Painotalo tt-urex Ab, Borgå

Medlem i Tidskrifternas Förbund.

Utgivningschema 2020:

Nr 1	27.2	deadline 30.1
Nr 2	17.4	deadline 19.3
Nr 3	11.6	deadline 14.5
Nr 4	1.10	deadline 3.9
Nr 5	17.12	deadline 19.11

Pärmfoto: Hannu Bask

Christian Borenus

Vi klarar det!

Pandemin påverkar på många sätt och nästan allt. Hälsofrågan är kärnan och problemet som dominerar både på individnivå och på samhällsnivå. De ekonomiska följderna är dramatiska på alla plan i samhället. Många blir permitterade eller arbetslösa medan en del förlorar sina företag. Någon oroar sig för sin pension. För samhällsekonomin är coronan en katastrof. Det kommande decenniet kommer att kräva skickligt politiskt och ekonomiskt ledarskap. Kraven på strukturförändringar har i ett slag fått ytterligare tyngd.

De flesta har upplevt våren 2020 som en surrealistisk övning i att leva ett liv som eremit. Som medlem av Handelsgillet tror jag att vi är många Gillemedlemmar som riktigt längtar efter att Gillet ska återgå till sin normala, givande verksamhet och dessutom i egna lokaliteter. Den isolerade tillvaron vi varit tvungna till tydliggör, tycker jag, hur viktigt Gillet de facto är som vår förening där vi träffas för att diskutera, nätverka, ta ställning och ifrågasätta, träffa gamla vänner och skapa nya vänskapsband. Gillet är också stället där vi utvecklar nytt och föreslår förändring, och där vi även bejakar våra traditioner. Det är på Gillet vi festar och firar, stimuleras och roas. Där utövar vi våra hobbyer och intressen.

Det att vi gör allt detta på svenska är ju en av våra grundpelare och detta faktum gör Handelsgillet till en central aktör i det finlandssvenska Helsingfors.

Så låt oss hoppas att coronan tillåter normal Gilleverksamhet på hösten.

Med det sagt har coronasituationen också kraftigt försvårat genomförandet av fastighetsprojektet. Men vi tror att allt är i skick när höstsäsongen sätter igång. Vi kommer på olika sätt att uppmärksamma och fira att Gillet är tillbaka på Kaserngatan, så hösten är tänkt att bli en särskilt aktiv och givande Gilleperiod. Bland annat ordnar vi en särskilt festlig första Gilleafton, en dito introduktionsafton för nya medlemmar, en öppna portars tillställning och en höstbal.

Klubbverksamheten kan förhoppningsvis återupptas och fortsätta i full omfattning på hösten. Hoppas att de nya klubblokaliteterna visar sig bra ur klubbarnas synvinkel. Klubbledarna ger sina synpunkter på läget på annan plats i detta blad.

Den märkliga våren har på ett fascinerande sätt åskådliggjort hurudana sociala varelser vi är.

Vårt privata liv får sitt innehåll av umgänge med andra. Affärsverksamheten lever av ett nätverk av social interaktion som skapar olika behov av varor och tjänster. När en stor del av allt detta plötsligt fattas mår många av oss sämre än vanligt, affärsverksamheten får problem och nationalekonomin krisar.

Både Handelsgillet och Gillets hyresgäster hör naturligtvis till den stora skaran av företag och organisationer som lider ekonomiskt av coronakrisen. Men för att citera en viss förbundskansler: Vi klarar det.

Glad sommar, i väntan på en särdeles intressant gillehöst!

Gillet öppnar till hösten

Snart kan vem som helst äta på Gillet. Så heter nämligen en ny restaurang som öppnar den 1 september. Då förväntas hungrande och törstande helsingforsare åter ta kurs på Kaserngatan 23. Och det blir lätt, för huset kommer kvällstid att synas långa vägar tack vare en ny fasadbelysning.

Nu är det klart att den krog som ersätter nedlagda och begravda Cantina West rätt och slätt heter Gillet. Detta enligt ett avtal, som noggrant reglerar användningen av namnet, mellan Handelsgillet och Oy Scanredi Ab som driver krogen. Hur det nya krogkonceptet ser ut är fortfarande höljt i dunkel.

– Siktet är inställt på att överlåta de renoverade lokaliteterna åt restaurangen för inredning i slutet av juli, berättar **Bo Söderholm** som tillsammans med **Kaj-Erik Lindberg** för Handelsgillet del ansvarar för de pågående ombyggnads- och renoveringsarbetena.

Enligt Söderholm var köket i stort sett färdigbyggt och reparerat redan i maj. Det betyder att väggar, golv och tak samt ventilation och elmatningar färdigstälts. Nu håller restaurangen på att planera inredningen och beställa köksutrustningen.

Inredningen får ny glans

I Handelsgilletts lokaliteter pågår inredningsarbetena hela sommaren. Klubbrummet får en ny glans och Biljardklubben planerar den nya biljardsalen i den sanerade källaren (se sidorna 20–21).

Handelsgilletts verksamhetsledare, **Clarissa Köhler**, som koordinerar inredningsarbetena, berättar att några nyanvändningar görs för att öka funktionaliteten och trivseln i både Klubbrummet och Festsalen.

– I Klubbrummet installeras en ny bokhylla över en hel vägg. Festsalen och kabinetten får nya gardiner från Vallila Interior och stolarna i Festsalen kompletteras med 50 nya enligt samma modell som de gamla. Tyget blir dock blått, och de gamla röda stolarna kläs i ett senare skede om med samma tyg, upplyser hon.

Nu är det inte långt kvar tills Gillebröderna kan inspektera resultaten. Om allt går enligt planerna och coronarestriktioner

nerna tillåter, öppnar Handelsgillet med en festlig Gilleafton torsdagen den 10 september.

Taket ett handarbete

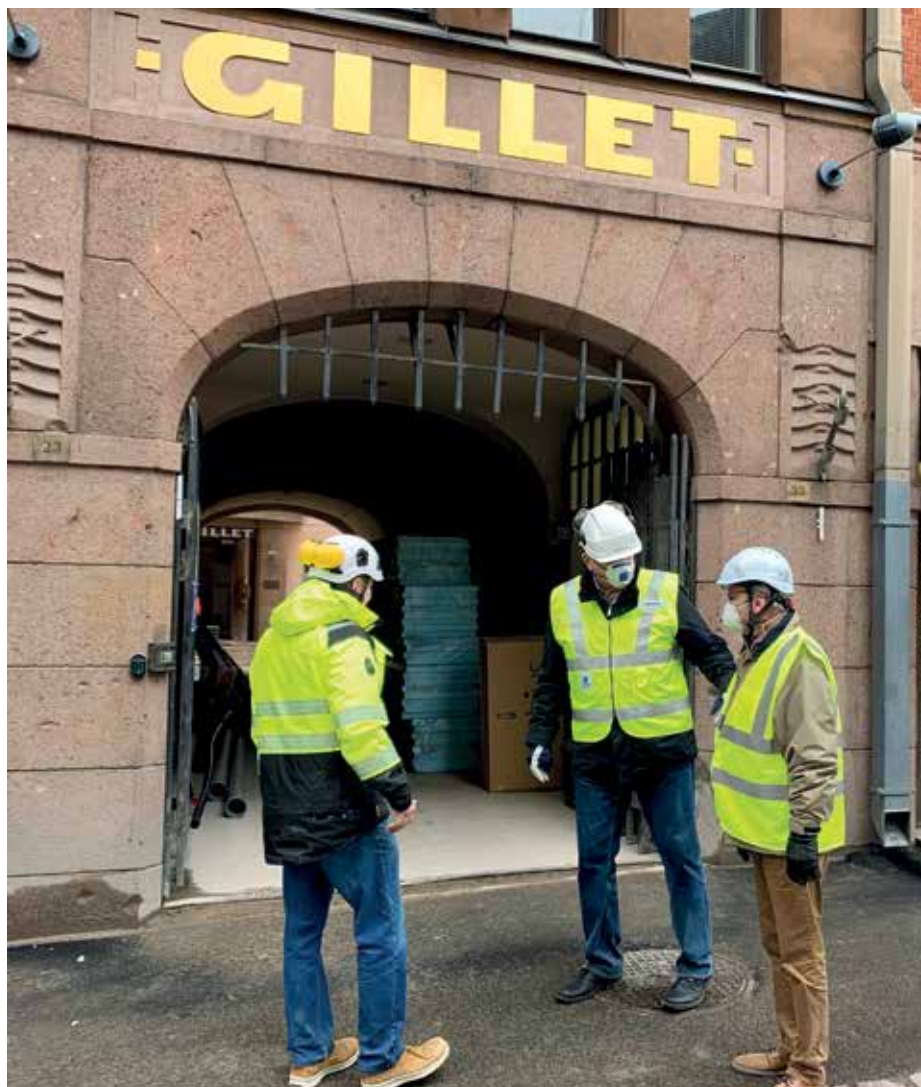
För tillfället är den största utmaningen med bygg- och restaureringsprojektet det tak som ska täcka innergården. Redan i mitten av maj sågades en mängd hål i väggarna strax ovanför fönstren i andra våningen. I hålen ska taket, vars yttre delar

är av glas, fästas. Konstruktionen bärs upp av åtta pelare, fem vid väggarna och tre mitt på gården.

– Takkonstruktionen kräver millimeterprecision. Först monteras allt, sen plockas en del av konstruktionerna ned, bland annat för ytbehandling innan den slutgiltiga installationen, berättar Bo Söderholm och tillägger att arbetet med takkonstruktionen börjar under senare hälften av juni.

Enligt honom är den andra utmaningen att få pusselbitarna att falla rätt, det vill säga att koordinera arbetena så att alla moment genomförs vid rätt tidpunkt. Hittills har det mesta lyckats.

Ansvariga byggmästaren, **Timo Hagelin**, säger att alla takkonstruktioner är hand-

Timo Hagelin, Kaj-Erik Lindberg och Bo Söderholm diskuterar kommande arbeten vid Handelsgilletts portgång som också blir ingång till restaurang Gillet.

arbete. Varje infästning i både gatu- och gårdsfastighetens väggar måste till exempel planeras skilt för sig.

– Ibland är ett fönster i vägen, ibland något annat. Glasdelarna i taket måste mätas på plats, likaså de tre ovala vädringsluckorna i takets mitt.

Han berättar att arbetet kräver specialkunnande både då det gäller stål och glas, men också för att reparera rappningen i väggarna. Därför har experter kallats in för att ta hand om de här jobben. Under tiden koncentrerar sig Hagelins 32 mannar på andra arbeten. Bland annat byter de fönsterglasen i tredje våningen till brandsäkra sådana. Hotellrummen har redan fått sina.

Coronapandemin är ytterligare en utmaning som satt sina spår i projektet. Enligt Bo Söderholm var byggleddningen till en början villrådig. Därefter infördes speciella säkerhetsföreskrifter på arbetsplatsen.

– Det ledde till att tidtabellen försköts några veckor, säger han.

Tidtabellen har också förskjutits på grund av att coronakrisen försenat leveranser.

Stort smolk i bågaren

Dessutom har projektet fått ett nytt och oförutsett problem. Ett läckage i Gillegårdens yttertak upptäcktes nämligen i våras. Därmed kunde tredje våningen inte överlåtas till Hotel F6 som planerat. I maj revs yttertaget, och ett tält restes som skydd mot väder och vind.

– Taket byggdes, till största delen, om för elva år sedan och har därför inte varit under lupp förrän läckaget i ett av de blivande hotellrummen upptäcktes, säger Bo Söderholm.

Hur mycket vatten som sipprat in och vad det förorsakat är inte känt i skrivande stund. Klart är i varje fall att taket måste åtgärdas och att det förorsakar en oförutsedd och oönskad utgift.

Den platta takkonstruktionen bygger på lådbalkar av betong, en byggnadsmetod som var vanlig då huset byggdes för drygt 100 år sedan. Sammanlagt innehåller lådorna 15 kilometer virke som ingår i konstruktionen. Omfattningen av fuktskadorna på virket är avgörande för både tidtabellen och kostnaderna.

Stefan Ahlman, som är huvudarkitekt för Gillets bygg- och renoveringsprojekt, har redan ritat ett nytt tak med lutning.

Infästningarna för glastaket är ett handarbete som kräver stor precision.

– Också om skadorna är små, blir kostnaden cirka 300 000 euro. Om de är stora blir arbetet ännu dyrare, bedömer Handelsgilletts ordförande **Christian Borenus**.

Utslagsgivande för utgifterna är framför allt den mikrobundersökning som var på gång då Gillebladet gick i tryck.

– Hittar man mikroorganismer, det vill säga alger, bakterier, mögel, jästsvampar eller virus, står vi inför ett omfattande saneringsarbete, säger Borenus.

Förnuftigt, men dyrt

Redan innan takproblemet var totalkostnaden för ombyggnads- och renoveringsprojektet uppe i 7,8 miljoner euro. Det är inte bara taket i sig som satt press på ekonomin. Hotellhyrorna borde ha börjat löpa i mars och restauranghyrorna i juni. Som det nu ser ut börjar hyrorna rulla in först i september. Dessutom har Handelsgillet varit tvunget att sänka hyrorna för hyresgästerna i gatufastigheten, därför att deras verksamhet störs av byggnadsarbetena.

Styrelsen räknar nu med ett finansieringsgap på 2 miljoner euro. Det måste täckas med nya lån, vilket innebär att lånebördan stiger från 6,7 till 8,7 miljoner euro. Men innan Handelsgillet kan ansöka om mera lån måste ett extra föreningsmöte ge styrelsen fullmakt till det.

– Jag hoppas det kan ske i juni eller juli. Till följd av coronapandemin har lagstiftningen ändrats, bland annat så att man kan delta på distans och via ombud, säger Borenus.

Enligt honom ser styrelsen, trots allt, med tillförsikt på framtiden.

– Projektet är fortfarande en förnuftig investering. Gillet hade i vilket fall som helst tvingats till omfattande renoveringar på några års sikt. Nu resulterar åtgärderna i att våra intäkter ökar betydligt så att vi kan betala tillbaka lånen, men återbetalningstiden är naturligtvis lång, påminner han.

Text: Peter Nordling

Foto: Clarissa Köhler

Cantina West löste Gillets

Nedläggningen av Finlands första texmex-restaurant firades med uppseendeväckande gravöl för precis ett år sedan i juni 2019. Husbandet Whistle Bait spelade country och Cantina Wests inredning såldes på auktion.

Gillet ekonomiansvarige grät krokodiltårar för att ha mist en pålitlig hyresgäst, och medlemmarna väntar med utdragen spänning på vilket koncept som dyker upp härnäst. Det kommer att dröja ännu en tid, meddelar restaurangbolagets ledning.

Då Cantina West öppnade våren 1990 var texmex-mat en frisk fläkt, fräscht och lockande för finländarna. Personalen undervisades i skillnaderna mellan tacos, burritos och fajitas innan restaurangen kunde öppnas för publiken.

Sleepy Sleepersmusikern **Sakke Järvenpää** deltog i planeringen av inredningen, slammer-girls serverade tequila-shots och jordgubbs-, mango och limemargueritas hade strykande åtgång. Decibelen steg när yankee-orkestrarna marscherade upp på scenen.

I slutet av 1990-talet övergick Cantina West från partajande till ett familjevänligare format.

Den nya ägaren, blivande Ravintolakolmio, satsade mer på servering än på nattklubsverksamhet. Småningom överlevde krogen sig själv efter försvarliga nästan 30 år.

Roten till det onda

Nittionhundraåttiotalet hade varit en ekonomisk idyll i hela huvudstaden, utom för Handelsgillet. Roten till det onda var en restaurang i egen regi med årliga förluster. Vid 125-årsjubileet 1982 var det uppenbart att en förlustbringande krogverksamhet kombinerad med en åldrande fastighet i behov av sanering mycket snart skulle leda till bankrutt och katastrof.

I historiken 160 år Gilleliv skriver **Bo Finne** att sista hela året med krog i egen regi resulterade i en förlust motsvarande 85 000 euro. Det var ett hot som satte föreningens ekonomi i gungning.

Mycket snabbt ansågs lösningen vara att hyra ut Gillan och andra våningen samt flytta gilleverksamheten till tredje våningen. Besluten föll slag i slag. Traktör

Fredrik Selins företag Ky Céline Kb var intresserat och hade inte lika långa kravlistor över åtgärder som andra krögare.

Men innan Selin hann öppna sin drömkrog måste gårdsbyggnaden saneras. Det blev en dyr och svår sanering. När Gillet pungat ut med motsvarande 320 000 euro presenterade Selin sin plan på att göra om gamla Gillan till gourmetrestaurang. Faktum är att ett år senare utsåg Finlands gastronomiska sällskap Céline till "Årets restaurang 1986".

Medlemmarna väntade sig stora vinster och Gillebladet skrev att de ekonomiska problemen nu hade skingrats. Med årets krog i huset och ett plusresultat för första gången på länge fanns det fog för optimism.

Tyvärr blev Célines dragningskraft kortvarig redan hösten 1987. Ett halvt år senare stod det klart att Selin skulle avsluta sin krögarbana på Gillet. Det blev en trist historia med polisanmälningar och rättegångar.

Cantina Wests Aleks Aava har också serverat under många Gilleaftnar.

Ur askan i elden

Efter Fredrik Selin tog restauratör **Magnus Lundström** över hösten 1988. Också han ville satsa på en högklassig gourmetrestaurang, precis som Selin, men nu i festsalen. Betalare blev Gillet. Kostnaderna för den nya saneringen motsvarade 365 000 euro.

Mycket snart visade det sig att Gillet efter en trist avslutning på krögaravtalet med Selin hade hamnat ur askan i elden. Under gilleaftnarna serverades så under-

Nyöppning i september

– Som det nu ser ut öppnar vi krogen den 1 september, säger **Joonas Keskinen** förhoppningsfullt.

Han är chef för fältfunktionerna i koncernen Ravintolakolmio, där även Oy Scanredi Ab, som äger krogen i Gillefastigheten, ingår. Han om någon borde veta om tidtabellen.

– Men det är klart att om tidtabellen för bygget inte håller så förskjuts nyöppningen. Men det beror på Handelsgillet.

Har covid-19 påverkat era byggkostnader?

– Scanredi har ansvar för inredning och möblemang och där har vi inte sett några effekter av pandemin.

Ravintolakolmio har ansökt om stödpengar av myndigheterna. Har de beviljats?

– Vi har lämnat in ansökan och behandlingen fortsätter. Vi vet inte hur länge. Om eventuella andra stöd vet vi endast det som officiellt har uppgetts i medierna.

När vågar kunderna återvända till krogarna?

– Det är svårt att gissa hur läget utvecklas. Men vi hoppas att åtminstone Gillets medlemmar njuter av våra nya utrymmen redan i september.

MD

eviga problem

För ett år sedan tog kunderna ett glatt farväl av stadens första texmex-restaurant.

målig mat att medlemmarna avlägsnade sig. Efter en grillsupé med potatismos och korv återkommer de inte i första taget.

År 1990 tillspitsades läget. Det kulminerade då Lundström utan förvarning meddelade att han slopat gourmetrestauranten och ersatt den med en krog i vilda västerntil. Idén hade han fått av Sakke Järvenpää, musikern, inredningsentusiasten och en av förgrundsgestalterna också i popgruppen Leningrad Cowboys.

Krögaren sade sig ha fått nog av en olönsam "gubbestaurang" och ville satsa på yngre publik med smak för country- och yankeemusik. Medan byggarbetena på nya Cantina West pågick stod krogen på konkursens brant. Bankerna vägrade bevilja krediter åt Lundströms företag och projektet räddades av en personlig kredit från en gillemedlem som var bankdirektör.

Texmex i 29 år

Då krogen öppnade i april 1990 anade inte Gillet vilket vinnande restaurangkoncept texmex skulle komma att bli, med levande

musik och ungdomlig publik. Som plåster på såren för den skräniga musiken fick Gillet tjugo procent högre hyresinkomst och löfte om bättre service i klubblokaliteterna.

Sju år senare hade Magnus Lundström spelat ut sina sista kort. Vad Gillets styrelse inte visste var att han nu var barskrapad, företaget hotades av omedelbar konkurs. Lundström berättade att han sålt aktiemajoriteten till Oy Scandredi Ab och dess huvudägare **Heimo Keskinen**. Enligt Finne förband sig Keskinen att ta över Cantina Wests skatteskulder en halv timme innan skatteverket skulle ha försatt krogen i konkurs.

För Handelsgillet blev det en lycklig lösning. Hyran för lokaliteterna Cantina West förfogade över låg kanske inte i högre marknadsklass, men samtidigt blev Gillet av med sitt största eviga problem. Medlemmarna har fått krogservice, mat och dryck till facila priser och en krog som sköter sig själv.

Scandredi är en del av Ravintolakolmio-koncernen. Familjeföretaget äger idag tolv

Céline, från Årets restaurang 1986 till rådstuvurätten.

restauranger, bland dem Meripaviljonki, Paasiravintola, Graniittilinna, Juttutupa och Lasipalatsi. Heimo Keskinens barn **Joonas** och **Jenni Keskinen** har övertagit den operativa ledningen av restaurangföretaget.

Text: Matts Dumell

Foto: Hannes Victorzon

Viktigaste trafikprojektet i coronasleven:

Tågförbindelse i tunnel till Hagnäs och Tölö

Huvudstadens dyraste och viktigaste spårvägsprojekt skulle flytta lokaltågen ner i en åtta kilometer lång tunnel under innerstan. Generalplanen är godkänd och nu hoppas förespråkarna på politiska beslut om att till exempel coronapengar kunde kanaliseras till en tidigare byggstart.

Centrumslingan är planerad som en tvåspårig, droppformad tågbanan, därav det finska namnet "pisararata". Den bärande idén är att största delen av lokaltågen skulle köra ner i tunnelöppningen söder om Böle station och därmed befria det trånga banavsnittet mellan Böle och Järnvägsstationen för flera fjärrtåg med tätare intervaller.

Därtill ger en droppformad tunnel möj-

ligheter att åka lokaltåg även till Hagnäs och Tölö. De nya stationerna borde bidra till smidigare pendeltrafik och avlasta spårvagnar och bussar speciellt, vid stora publikevenemang på Olympiastadion, i ishallarna och operahuset.

Gynnar pendlarna

Av de tre stationerna i Helsingfors centrum skulle endast Tölö/Operan byggas som en

helt ny station för tung järnvägstrafik. I Hagnäs och vid Brunnsgränd/Glaspatatset kunde passagerarna i lokaltågen utnyttja nuvarande metroutgångar.

Staden uppger att nästan 100 000 personer varje dag pendlar till Helsingfors, två tredjedelar av dem med tåg. För arbetspendlarna kunde centrumslingan vara en förbättring med bland annat möjlighet till metrobyte även i Hagnäs.

– Tunnelprojektets ekonomiska vinning skulle ligga speciellt i smidigare rörlighet och större spridning av nya arbetsplatser, anser sektorchef Mikko Aho vid Helsingfors stadsmiljö.

– Vi tror inte att de nya stationerna på-

Centrumslingan skulle ge utrymme för flera fjärrtåg med tätare intervaller.

verkar markvärdet i större utsträckning, utan kärnan i argumentationen är att Järnvägsstationen inte längre förmår svälja ytterligare utvidgad lokaltrafik.

Aber, säger kritikerna på det digitala nätet, och presenterar utförliga beräkningar om hur det i praktiken är omöjligt att göra tidsvinster med centrumslingan så länge flaskhalsen i närtrafiken finns norr om Böle tågstation. Av samma anledning skulle även entimmetågen vara utopi.

Centrumslingan har också marknadsförts som en förutsättning för att de nya snabbtågen från Åbo och Tammerfors ska ha möjlighet att rusa in till centrum utan att hamna i fötterna på de långsammare lokaltågen från Esbo och Vanda. Planerna för spårdragningen har varit klar sedan 2017. Statsjärnvägarna understöder, eftersom bolaget ser nya affärsmöjligheter i tätare intervaller för fjärrtåg och långvarigt samarbete med Helsingfors regionens trafik HRT.

Politisk motvind

– Huvudstadsregionens fjorton kommuner har klart understrukit att centrumslingan är ett av regionens spetsprojekt. I vägkartan för de närmaste åren (MAL-planen) förutsätts att byggprojektet inleds före år 2023, påminner Aho.

Regeringarna Rinne, Sipilä, Stubb och Katainen nådde inte enighet om det överhuvudtaget är lönsamt att ösa pengar ner i en tunnel om samma effekt kunde uppnås genom att schakta bort berg vid den trånga passagen vid Fågelsången. Nuvarande tio spår kunde breddas till det dubbla under ett gjutet tak.

Inte heller i det nuvarande regeringsprogrammet ingår en klart uttalad vilja om att satsa på vare sig centrumslingan eller de beryktade entimmetågen. Hittills har Centern i Finland kategoriskt motsatt sig planerna. Eftersom Centern behövdes i regeringen efter senaste riksdagsval, slopades de tänkta och halvt utlovade dyra investeringarna i snabbare tågförbindelser till huvudstaden.

I den politiska skon skavar dessutom en

sten som växer av bara farten, ungefär som gökungen i finkarnas bo. För tio år sedan, år 2011, hette det att centrumslingan skulle kosta 580 miljoner euro. Tre år senare 2014 hade summan nästan fördubblats till 960 miljoner, ytterligare tre år senare 2017 var den upp i 1 430 miljoner. Som alla stora offentliga byggprojekt sväller också centrumslingans budget som en buldeg.

Priset sväller

Den senaste kostnadskalkylen för slingan löper på cirka 1,8 miljarder euro, utgående från prisnivån 2022. Själva tunnelbygget beräknas till 1,3 miljarder och resten behövs för planering, nya tågdepåer vid huvudbanorna och reservspår för eventuella störningar i trafiken. Reservspår är antagligen en utmärkt lösning med tanke på hur tågtrafiken regelbundet grötar till sig när vintern nalkas.

Placeringen av de nya tågdepåerna har lett till protester i bland annat Bobäck-Mankby i Kyrkslätt. Utan depåer blir det ingen centrumslinga och inga snabbtåg. Eftersom det rör sig om grundläggande infrastruktur kunde projektet kanske beviljas investeringsstöd av EU.

– Stödet kan stiga till tjugo procent, i det här fallet ungefär 300 miljoner euro, säger Helsingfors generalplanechef **Rikhard Manninen** till Gillebladet.

Men det är endast en förhoppning. Eftersom det rör sig om ett lokalt projekt är det inte garanterat att EU beviljar stöd för annat än planering.

Slutpriset för centrumslingan pressas upp även av kraven på service- och räddningstunnlar, precis som i metrotrafiken. En annan öppen fråga är vem som ska äga de nya stationerna, blir det staden, trafikverket eller privata lösningar. Ägaren bestämmer i hur kostsamma material stationerna byggs och vilken service de skall erbjuda.

Olönsam utan depåer

På trafikledsverket kommenterar sektorchef **Mirja Noukka** lite överraskande, att centrumslingans betydelse för trafiksmidigheten har överdrivits. Orsaken är att Helsingfors redan från tidigare har alldeles utmärkta förbindelser till närregionerna.

– Det centrala för närtrafiken är att allt redan fungerar ganska bra. Visst skulle centrumslingan med stationer i Tölö och

Hagnäs ytterligare förbättra läget, men är det värt priset?

Noukka hänvisar till den rätt färsk utredningen Pisara+ som bekostades av Trafik- och kommunikationsministeriet 2019. Hon påpekar att det inte räcker med enbart två tågspår i en slinga under centrum.

– Centrumslingan skulle kräva minst två nya tågdepåer för lokaltrafiken. Det är dem vi vill placera helst i riktningarna Esbo, Kervo, Kyrkslätt och Vanda. De är en förutsättning för smidigare lokaltåg och en eventuell centrumslinga.

En uppföljningsrapport i maj 2020 hävdar att det kommer att krävas minst tre nya depåer för att täcka behovet för huvudstadsregionens tågtrafik. Den första skulle vara en depå för underhåll, så att den nuvarande tågdepån i Ilmala frigörs för enbart fjärrtrafik.

Utan depåer, eller "ändhållplatser", befarar utredarna att trafiken i centrumslingan snabbt kunde stocka sig och leda till trafikförseningar.

Corona och klimat

I trafikledsverkets majrapport räknar man med att depåerna kan börja byggas tidigast 2024. På stadens miljösektor säger Mikko Aho, att ett tidigt investeringsbeslut för centrumslingan skulle få stimulerande effekt efter coronan.

– Det är en investering som skulle satsa hundratals byggarbetare och underleverantörer för ett decennium framåt. Redan av den orsaken hoppas vi på snabba finansieringsbeslut.

Helsingforsregionen trafik meddelade i början av maj att HRT planerar köpa nya lokaltåg i mitten av 2020-talet. Därtill kommer klimataspekten. Utökad spårvägstrafik är en väsentlig del av strävan att skära ner koldioxidutsläppen med 50 procent inom de närmaste åren.

Oberoende när byggnadsarbetena kan inledas dröjer det ett bra tag innan lokaltågen parkerar vid de nya stationerna i Tölö och Hagnäs. Åtta kilometer spårvägstunnel med depåer och reservspår beräknas ta minst tio år att bygga.

Ifall regeringen Marin kan enas om vem som betalar vad.

Text: Matts Dumell

Foto: Pond5

Fiskhandlarens dilemma: Turisterna skrämmer bort kunder

Så här såg det ut utanför hallen år 1890.

Foto: Helsingfors stadsmuseum

Bristfällig hygien vid hanteringen av livsmedel i torghandeln var den främsta orsaken till att Gamla Saluhallen byggdes för drygt 130 år sedan. Hallen har genomgått många upp- och nedgångar – och den senaste är överraskande nog förorsakad av bristande hygien vid torghandel i Kina. Covid-19 kan ändå vara den kris som skapar möjligheten till en utveckling av hallen.

– Det behövs en positiv utveckling, och den kan bara komma ifall fler inhemska kunder hittar tillbaka till hallen och mass-turismen får ge vika, säger **Juha Lindberg**, fiskhandlare hos Kalakauppa E. Eriksson, företaget som är tio år äldre än hallen och har funnits med sedan begynnelsen.

När coronasmittan kom drabbades Lindberg och de övriga handelsmännen och -kvinnorna i hallen hårt.

– Det dröjde inte länge förrän vi tappat 90 procent av kunderna. Ändå var det ett hårt slag då staden kom med beskedet att stänga hallen strax innan påsk.

Lindberg var en av de aktiva som drev på för att få fortsätta och är glad över stadens

beslut att tillåta fortsatt öppethållning.

– Vi har redan fått tillbaka över femtio procent av kunderna.

Inspiration från Paris

Gamla Saluhallen ritades av arkitekt **Gustaf Nyström**, som fick inspirationen under sina resor i Europa och kanske främst av hallarna i Paris. Takkonstruktionen gjordes som ett så kallat polonceautak, med spännvagnar och vinkeljärn, en metod utvecklad av **Camille Polonceau** och använd i ett flertal järnväghallar i Frankrike. Byggnadsstilen är svårbestämd och består av en kombination av olika element. Gavarna har, i brist på bättre benämning, kallats nyrenässans.

Enligt planerna skulle Saluhallen stå färdig 1888 – över hallens södra ingång finns faktiskt året 1888 som historiskt signum, men ett falskt sådant. Redan då gick det som det numera mer eller mindre alltid går – byggplanerna försenas – och hallen stod klar att öppna i augusti 1889.

Helsingfors fick sedan sin andra saluhall vid Sandvikstorget 1903 och 1914 öppnades Hagnäs Saluhall.

Båda världskrigen och depressionen i början av 1930-talet drabbade handeln

i hallarna hårt, både i form av nödår och brist på råvaror och livsmedel. Ransoneringsperioden efter andra världskriget pågick i tio år, men utbudet ökade stadigt och efterfrågan fanns där hela tiden, för dem som hade möjlighet att handla.

Ett av uppsvingen i modern tid hänförs till Finlands EU-medlemskap. Efter anslutningen 1995 öppnades möjligheten att importera och sälja opastöriserade ostar från Frankrike och andra europeiska länder. Korvar och lufttorkade skinkor, samt andra köttprodukter från till exempel Italien, Spanien och Frankrike har också bidragit till att bredda utbudet.

Turismen slår hårt

Globalisering har samtidigt fört med sig problem. Finland och Helsingfors har vuxit som resmål och turismen har ökat till en mängd som enligt Juha Lindberg är ohanterlig i hallen.

– Området kring Salutorget klarar inte av en massturism med 800 000 årliga besökare, säger han.

Dimensionerna och hur problemen tar sig uttryck kan skilja sig, men i grunden är det samma slags diskussion som förts en längre tid till exempel i Venedig.

Foto: Helsingfors stadsmuseum

Foto: Helsingfors stadsmuseum/Reinhold Hausen

År 1949 gick interiören i ljusa färger.

Fiskebåtar i Kolerabassängen utanför hallen år 1914.

– Turismen har redan nu kraftigt påverkat verksamheten i handeln. Utbud och efterfrågan möts inte då turisterna sällan köper något, men i stället skrämmar bort finländska kunder. Utan finländska kunder går det inte att hålla öppet, fortsätter Lindberg.

Det kan behövas andra planer för framtiden. Han jobbar redan som konsult för företag inom fiskhandeln.

– När turistströmmen var som värst, höll jag mig borta från hallen, men nu har det varit skönt att komma tillbaka till jobbet bakom disken. Att jobba med fisk känns som något av ett kall för mig.

Han berättar hur han redan som beväring stod i högvakten och såg Kalatukku E. Erikssons vita bilar kurva förbi torget mot Gamla Saluhallen.

– Fisk var min grej redan då och jag sökte till Helsingfors universitet för att börja studera fiskerinäring i Vik, men kom inte in. I stället slog jag sedan som 24-åring till och öppnade fiskbutik i före detta Vexi i Mankans, men efter fem år infördes förbud att ha en skild butik inom K-butiken.

Samarbetet med Kalatukku E. Eriksson hade under dessa år fungerat smärtfritt och plötsligt kom öppningen, som han på något sätt redan hunnit se framför sig under sin tid i högvakten.

– Kai Röntynen på Kalatukku E. Eriksson frågade om jag vill bli affärsman i Saluhallen, och på den vägen är det. Sedan två år tillbaka ägs Kalatukku E. Eriksson av Kesko och samarbetet fungerar bra.

Oron inför fortsättningen finns ändå och någon slags plan B skulle innebära en

flykt från hallen och öppnandet av affär i egna lokaliteter på annat håll.

Nya möjligheter?

En vandring genom hallen under coronakrisen visar att det är igenbommat på de flesta håll. De som satsar på krimskrams för turister har räknat ut att det inte är värt att hålla öppet då turisterna lyser med sin frånvaro.

– Vad händer då hyrorna börjar löpa i juli igen. Hur går det då, om man helt är beroende av turisterna, undrar Lindberg.

Sedan tre år har han också en köttaffär i hallen.

– Det har varit en dyr övning. Det är så mycket svårare att sälja kött än fisk, tycker Lindberg.

Han hoppas ändå att hallen i framtiden kunde bjuda på ett större utbud av livsmedel.

– Det finns dessvärre ont om matvaruproffs. Och alla kan inte vara fiskhandlare. Grönsaker, bröd, färdig mat och kolonialvaruhandel skulle bredda verksamheten på ett sätt som skulle liva upp hallen.

Enligt Lindberg finns det också i framtiden rum för turismen.

– Inte önskar jag att turisterna försvinner. Men de skulle inte behöva vara så många – det vill säga, att det finns ett stort behov att på något sätt kontrollera strömmen.

Hur det skall ske vet han inte. Men förhoppningen att krisen ska föra med sig en positiv utveckling för Gamla Saluhallen är stark.

Foto: Thomas Hallbäck

Fiskhandlare Juha Lindberg vill se flera finländska kunder i hallen.

Text: Thomas Hallbäck

Alt går att bygga i Mac Donald-Thomés värld

Skaffa verktyg och börja använda dem eller skaffa en tjock plånbok! Det valet gav Gillebroder Lars Mac Donald-Thomé sig själv när han efter föräldrarnas död tog över fritidstomten i Ingå. Visionerna och drömmarna om hur sommarstället borde se ut var klara och tydliga, men på tomten fanns bara ett gammalt lider från 1950-talet.

Eftersom **Lars Mac Donald-Thomé** är händig, var det naturligt för honom att greppa hammaren. Han var själv med och byggde sommarstugan för att hålla kostnaderna nere. Då var han under 30 år gammal. Efter det har verktygen blivit fler och byggandet rullat på. Det blev vedlider, dass, brygga, och sedan fortsatte han med att fundera ut och bygga fiffiga tekniska lösningar för att underlätta arbetet på stugan.

Hopfällbar dragg.

I Lars bor det en Oppfinnar-Jocke, en konstnär och en skicklig hantverkare. Det ursprungliga lidret ser kanske ut som ett båthus nu, men är i själva verket hans 35 kvadratmeter stora verkstad. Här har han sin kreativa värld där skulpturer och bruksföremål tar form ur krävande material som stål, trä, glasfiber och sten. Han svarvar, svetsar, borrar, slipar, sågar, smider och målar. Inget kan hejda hans skapariver.

Brygga av järnvägsskenor

Grannens brygga har flutit iväg ett par gånger, men sådana problem har inte Mac Donald-Thomé. Bryggan han byggde för 40 år sedan av järnvägsskenor står ännu kvar, det är en rejäl konstruktion. Först göt han ett betongfundament i berget och i det järnvägsskenor för att skapa en fristående brygga utan kontakt med vattnet.

Järnvägsskenor håller 300 kilogram per meter, det bästa och starkaste han kunde komma på, och han verkar fortfarande nöjd med sitt val.

Hans filosofi tycks vara att inget är omöjligt. Om något är för dyrt, inte når upp till hans standard eller helt enkelt saknas på marknaden bygger han det själv. Ingen teknik tycks heller vara omöjlig – man kan lära sig. Han har till exempel själv lärt sig smida. Under ett besök i Fiskars passade han på att skissa av och fotografera den lokala smedens ässja, sen byggde han sig en likadan fältässja hemma. Den lyfter han ut och smider vid när han behöver handsmidda delar till sina projekt.

För några år sedan hittade han inte en viss typ av portfölj i affären. Då byggde han sin egen attachéväska. Han ville ha en väskstomme av syrafast stål beklädd med tunna teaklister, och en insida fanerad med mahogny.

Nu i coronatider när Gillebladet når honom per telefon, har han en racerbil på gång, en helt och hållet estetisk grej. Det blir en liten version av en 1950-talsbil i trä, med vissa delar av metall. Industri-

designen på äldre modellers racerbilar fascinerar honom, det är formen han vill åt. Hjul, avgasrör och andra ointressanta delar skalar han bort, han tar bara med det som tilltalar. Den ska sprutmålas i en läcker färg. Den blir femte eller sjätte bilen i samlingen.

Huset fullt

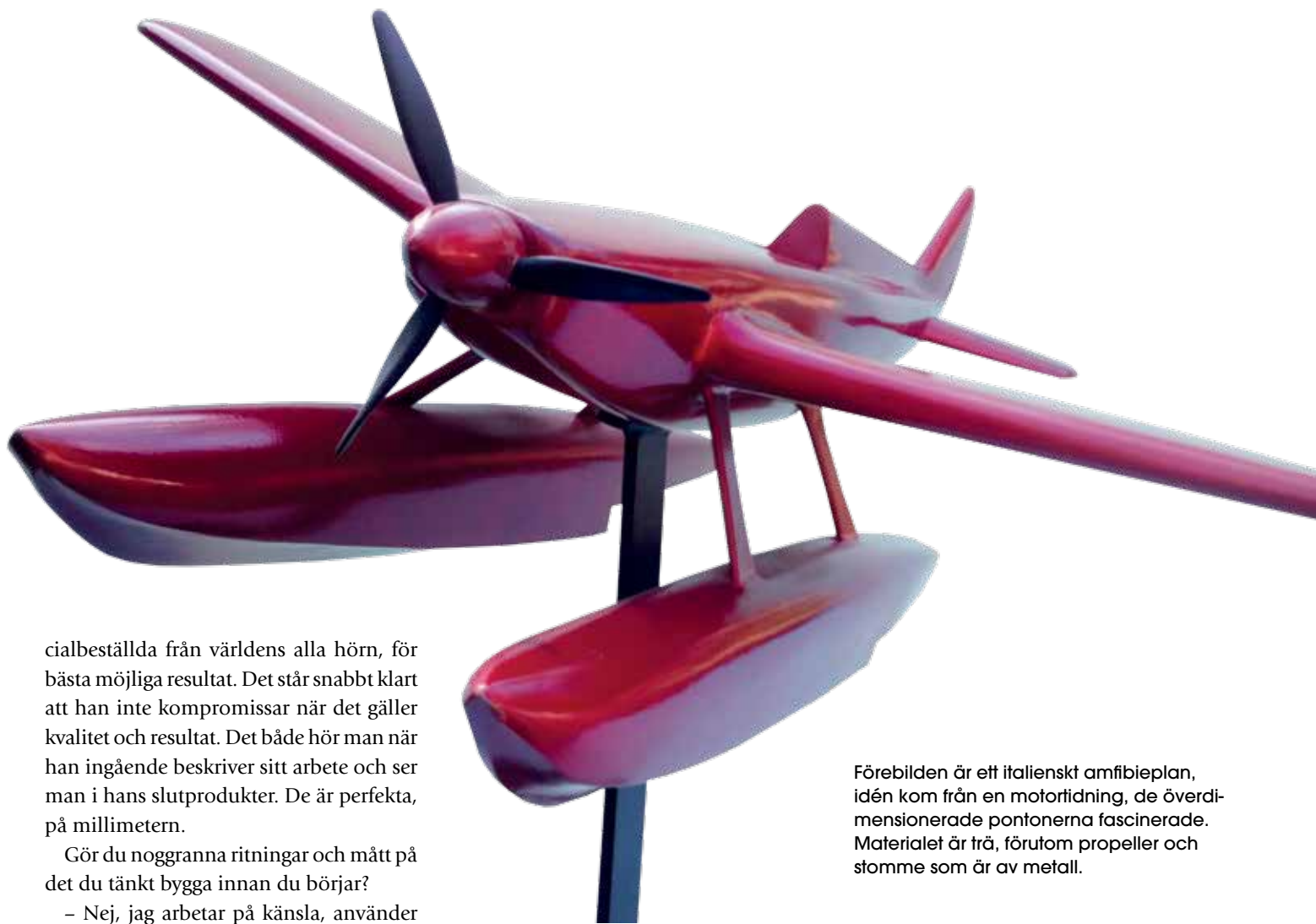
Hans skulpturer är i regel ganska små, lagom för att passa på ett fönsterbräde eller på ett bord, och den han håller på med blir bara 25 centimeter lång, de andra går på en halv meter. Kanske hänger det ihop med att det redan är fullt på alla bord och fönsterbräden både på stugan och i stan? Hustrun Barbro har börjat fråga varför han inte kan tänka sig att sälja av sina verk, när det inte ryms in fler. Verkstaden ställer också begränsningar för hur stort han kan bygga.

– Jag har tre olika svetsutrustningar, svarv, pelarborr, cirkelsåg... Verktygen tar plats och man behöver svängrum, det känns lite trångt ibland. En verkstad med separata avdelningar för metall, trä och målning är drömmen, medger han.

Till exempel slipdamm kan vålla problem. Om det kommer ett endaste dammkorn efter träslipning på en nymålade yta blir det en liten knottra som inte går att reparera och sånt är så klart irriterande. Av verktygen han använder är många spe-

Attachéväska tillverkad i stål, teak och mahognyfanér.

cialbeställda från världens alla hörn, för bästa möjliga resultat. Det står snabbt klart att han inte kompromissar när det gäller kvalitet och resultat. Det både hör man när han ingående beskriver sitt arbete och ser man i hans slutprodukter. De är perfekta, på millimetern.

Gör du noggranna ritningar och mått på det du tänkt bygga innan du börjar?

– Nej, jag arbetar på känsla, använder inte måttband mycket. Jag har en viss begåvning gällande användning av ögonmått. Jag kan förstora och förminska med ögonen utan att mäta, och har senare förstått att andra inte har samma förmåga. Men jag går försiktigt tillväga – jag hatar att göra om!

Lars Mac Donald-Thomé strävar efter perfektion och medger att han är mycket självkritisk. Samtidigt har det skapande hantverket fungerat som terapi när han behövt sysselsättning.

Bearbetning av tjocka, hårda material som metall är jobbigt och tidskrävande. Och en enda liten felmanöver i ett irreversibelt material som till exempel trä... och allt har i värsta fall varit förgäves. Men han gillar att det är svårt och utmanande.

Serietillverkade skruvar, muttrar och spikar är okej, men annars föredrar han att göra allting själv så långt det går. Till ett väggskåp på stugan smidde han gångjärnen själv. Han föredrar också sin egenhändigt tillverkade talja vid trädgårdsskärning och sin egen 15 kilos dragg till båten.

– Taljorna man kan köpa är klena och rostas eftersom de är gjorda av vanlig me-

tall, och de som är för proffs är jättedyra, förklarar han.

Lars talja är av syrafast stål, och rostgaranterat inte. Draggen tillverkade han av fyrkantsstål, 4 gånger 4 centimeter, som han rundade upptill, så att draggen blev hopfällbar. Galvaniseringen har han låtit en av sina kontakter göra, han anlitar olika specialleverantörer som exempelvis galvaniserar eller tillverkar målfärg på beställning.

"Han som inte hann till flyget". Under zeppelinaren hänger en 1,5 centimeter lång gubbe i metall, verket fick sin början från denna figur. Inspiration har Lars hämtat från en egen upplevelse då han höll på att missa flyget.

Förebilden är ett italienskt amfibieplan, idén kom från en motortidning, de överdimensionerade pontonerna fascinerade. Materialet är trä, förutom propeller och stomme som är av metall.

Hjärnan styr, händerna utför

Lars är helt självlärd, han har inte gått några kurser och han minns inte föräldrarna som särskilt hädiga. Den enda konstnärliga i släkten han kommer på är farfars kusin porträttmålaren Verner Thome', som dog ett par år efter att Lars föddes. Lars önskar att han också kunde måla, men det kan han inte, om man får tro honom. Kanske beror det i så fall på att hans värld inte är platt, den är tredimensionell. Han dras som en magnet till det tredimensionella hantverket.

– Vår hjärna styr våra händer. Om jag har ett material framför mig kan jag med hjärnan få mina händer att forma det. Det är frågan om vilja, det är hjärnan och önskan som styr. Det gäller att våga utföra handlingen med handen, förklarar han.

– Jag vill hela tiden utmana mig själv, göra svårare saker än tidigare. Om jag ser en form som tilltalar mig vill jag förverkliga den.

Text: Annika Borgström

Foto: Lars Mac Donald-Thomé

Tapani Rittamäki
förläggare

”Jag dricker kaffe nu” – Patti Smith

I virustider borde alla hinna läsa böcker som aldrig förr, också äldre sådana. En jag rekommenderar varmt är **Patti Smiths** *M Train*. Den utgår från en intressant målsättning: *Att skriva bra om ingenting*. Att skriva dåligt om ingenting är inte svårt, det har många lyckats med.

Smith suckar och stönar över tillvaron, hon är ofta trött, hon tittar väldigt mycket på tv, och framför allt på deckarserier. Hon tar till och med ibland in på hotell för att i lugn och ro kunna titta på tv.

Absurda möten

Jag tycker Patti Smith klarar sitt uppsåt. *M Train* är välskriven och så länge den är halvläst längtar jag efter att fortsätta läsa, vilket är det bästa kriteriet på kvalitet. Här finns fina iakttagelser av vardagen, och en rad absurda möten, bland annat med den berömda världsmästaren i schack, **Bobby Fischer** (de sjunger gamla **Buddy Holly**-låtar tillsammans en hel natt i Reykjavik, där Fischer bodde till sin död 2008).

Smith träffar också medlemmarna i den konstiga, men exklusive, klubben Wegener-sällskapet med hemort i Bremerhaven i Tyskland. **Alfred Wegener** var meteorolog och polarforskare och den första att inse att kontinentalplattorna rör på sig. Han dog på en expedition till Grönland 1930 och Patti Smith kallas till sällskapsmedlem därför att hon upprepade gånger skrivit och bett om lov att få fotografera Alfred Wegeners stövlar. (Smith är som **Andy Warhol**, hon fotar hela tiden med sin lilla Polaroidkamera och *M Train* bjuder på ett par dussin av hennes suddiga bilder.)

Smith blir medlem nummer 23 i sällskapet och kallas att hålla ett föredrag om Wegener. Det går inte så bra, för hon har mer entusiasm än kunskap, och publiken består av hardcore-vetenskapsmän och -kvinnor: matematiker, geologer, teologer. Det är högst underhållande att läsa hennes beskrivning av kufarna som förbundit sig att föra Wegeners arv vidare.

Stadgad kaffetörst

En röd tråd i boken är Patti Smiths kaffetörst, hon dricker kopiösa mängder dagligen och helst på sitt stamcafé i Little Village i New

York. Där sitter hon vid sitt eget bord så gott som varje dag och blir upprörd och orolig om nån annan hunnit sätta sig på hennes plats. Då vankar hon rastlöst omkring tills främlingen har vett att försvinna.

Man hinner själv bli stamkund på Café Ino under bokens 250 sidor och blir lika sorgsen som författaren när det på slutet framgår att ägaren tänker sätta lapp på luckan. Det här är ett bra exempel på Smiths drivenhet – skillnaden mellan proffs och amatörer är ju att amatörskribenten tar livet av sitt objekt innan läsaren ens hunnit stifta bekantskap med det.

Patti Smith är mera känd som sångare och har turnerat världen runt i över 40 år. Hon är dessutom kanske den enda rockmusiker som kan skriva läsvärda böcker. Det finns många som försökt, och fast en del är bättre som rocklyriker än hon (jag tänker på **Nick Cave**, **Bob Dylan**, **Neil Young**, **Kauko Röyhkä**) slår hon dem galant i det här formatet. Debuten *Just Kids* fick mycket beröm, och uppföljaren *M Train* är inte sämre.

Hyllning till maken

M Train är också en hyllning till Patti Smiths man, död sedan länge men aktiv i hennes drömmar och tankar. Det finns en välbehärskad saknad i texten som ger den ett vackert vemod och som antagligen är en av orsakerna till depressionen som Patti Smith erkänner att hon är drabbad av.

M Train är ett slags autofiktion, men mera åt Norén- än Knausgårdhållet. Liksom den svenska dramatikern **Lars Norén** har Patti Smith god smak när det gäller filosofi och litteratur (hon berättar om sina idoler Genet, Bolano, Murakami ... och blir besatt av att fota stolen de suttit på när de skrivit).

Det enda, som gör mig förbryllad, är vurmen för tv-deckarna. Men samtidigt känns det befriande. Om Patti Smith gillar polisserierna måste det finnas nåt där. Hela svenska och finska folket, som dyrkar Netflix varje kväll, kan inte ha fel? Kanske är serierna ett bot mot folksjukdomen i våra länder: depressionen?

Fotnot: M-tåget är en metrolinje i New York

Lättare ratta prickfritt

I sommar borde det vara tryggare än tidigare för småbåtsförare att röra sig på hav och sjöar. Åtminstone är det en av ambitionerna med den nya sjötrafiklagen som trädde i kraft i början av juni. I den betonas befälhavarens ansvar speciellt.

– Säkerhet, säkerhet och säkerhet är de viktigaste ingredienserna. Ju mera båtförarna är medvetna om säkerheten, desto färre blir båtolyckorna, säger Gillebroder **Carl "Peppe" Schauman**, av Finlands Navigationsförbund auktoriserad navigationslärare.

Varje år omkommer tiotals finländare i båt- och fartygsolyckor. År 2017 var antalet förolyckade tillfälligt nere i 36 för att följande år öka till 52. I fjol omkom 43 personer till sjöss. Merparten av dödso-lyckorna sker i småbåtar på insjöarna, och undersökningar visar att 70–80 procent av dem som drunknat kunde ha räddats om de använt flytväst.

Lagstiftaren har gått grundligt till väga. Antalet paragrafer i sjötrafiklagen har ökat från 28 till 135. Men bara lite är helt nytt.

– Den nya lagen består till cirka 95 procent av olika gamla lagar och förordningar som sammanförts till en helhet. Dessutom öppnar den upp sådant som tidigare var svårt att tolka, och föråldrad lagstiftning har uppdaterats, lugnar Peppe och tillägger att han inte upptäckt några grava fel eller brister i lagpaketet.

Värt att notera är bland annat att den nya lagen klart definierar fritidsbåtar och nöjesfartyg.

En fritidsbåt har en längd på 2,5 till 24 meter, framdrivningssättet är egalt. För att få framföra en registrerad fritidsbåt krävs 15 års ålder och förmåga och skicklighet att manövrera farkosten.

Av befälhavaren på ett nöjesfartyg, med en längd över 24 meter krävs 18 års ålder och internationellt förarbrev för fritidsbåt.

Skepparens ansvar

Peppe gläder sig över att befälhavarens ansvar nu lyfts fram tydligare än tidigare.

– Viktigast är att befälhavaren ansvarar

Carl "Peppe" Schauman har också figurerat som skeppare i tv-programmet Villa Hintikka.

för säkerheten ombord. Han bär ansvaret för att båten är sjöduglig och rätt utrustad, att han framför farkosten under sådana väderleksförhållanden som båten klarar av. Han är också skyldig att informera alla ombord om säkerhetsaspekterna, till exempel var flytvästarna finns och när de ska användas.

Peppe påpekar att lagen endast säger att flytvästar ska användas vid behov. Det är alltså skepparen som avgör när de ska användas.

Han uttrycker också sin uppskattning över att lagen uttryckligen refererar till sjövägsreglerna. De betonar till exempel vikten av att hålla behörig utlik och en säker fart, det vill säga vidta alla tänkbara åtgärder för att undvika kollision.

Brott och straff

Gränsen för roderfylleri har debatterats varje sommar, speciellt i samband med allvarliga olyckor. Gränsen på 1,0 promille alkohol i blodet eller 0,44 milligram per liter i utandningsluften har dock lämnats ograverad.

– Men att framföra en båt med en lägre alkoholhalt i kroppen kan också vara straffbart. Om "förmågan till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt". Den skrivningen fungerar förhoppningsvis som

ett varningens finger, säger Peppe.

I den nya lagen, som har klara paralleller till den nya vägtrafiklagen, delas sanktionerna in i böter för sjötrafikbrott och en avgift för trafikförseelse. Den går på 70–120 euro och ersätter den gamla ordningsboten. Fylleri till sjöss leder till exempel alltid till dagsböter.

Fortkörning till sjöss är nu klart definierad. Är överhastigheten mindre än det dubbla klarar man sig med 120 euros avgiften. För våldsammare framfart blir det böter.

Koll på farten

Lagen säger också att fartbegränsningarna, om möjligt, ska skrivas in i de sjökort som publiceras av den nationella sjökortsmyndigheten.

– Om detta förverkligas blir det antligen lätt att hålla reda på begränsningarna, något som ansetts besvärligt bland båtförare, säger Peppe.

Själv tar han det lugnt till sjöss. Med sin snipa av trä håller han en marschfart om 7 knop.

Och då han några dagar i veckan rattar Högholmsfärjan är passagerarnas säkerhet en självklarhet.

Text: Peter Nordling

Foto: Jan Amnell

Hamburgare, en fantastisk

Hamburgaren har tyvärr fått status som skräpmat, mest på grund av ställen som kallar sig restauranger, men där man förväntas äta med händerna. Omsorgsfullt tillredd med färsk ingredienser av hög kvalitet är hamburgaren en god och mättande rätt.

Man kan göra en riktig festmåltid av en hamburgare, till exempel till sommarfesten ute på landet. Det finns otaliga versioner av en "riktig" hamburgare, men den här tycker jag själv bra om. Du kan gärna variera receptet enligt egen smak.

Jag har inkluderat recept på alla komponenter, men du kan givetvis använda dig av färdiga tilltugg som till exempel kryddgurka och färdiga såser, men festligast och smakligast blir det när man lagar allt själv.

Bröd

Det är viktigt att välja rätt bröd för att hamburgaren ska bli rätt. Att baka det själv är det bästa alternativet, men även köpt passar bra. Välj en semla som har en relativt stor diameter och som inte är för hög. Brödet får inte vara segt eller hårt, det är då svårt att äta utan att innehållet sprids.

Brioche är ett gott alternativ, men även andra alternativ passar bra. Grilla eller rosta snittytan på brödet en aning innan serveringen, det ger brödet extra styvhet och hindrar att det suger i sig för mycket av såsen.

Såsen

Ingredienser:

- 1 ägg, gulan separerad
- 1 dl olivolja av god kvalitet
- 3 dl oljan från saltorkade tomater, se nedan
- 1 msk senap, medelstark, söt
- 1 skvätt chilisås, t.ex. tabasco
- 2 msk citronsaft eller vinäger

Blanda äggulan, senap och citronsaft och rör om. Tillsätt sedan oljorna, lite i taget, under kraftig omrörning. Smaksätt med chilisåsen, såsen ska ha en pikant eftersmak, men inte vara stark.

Lök

Skala, halvera och skär 2–3 lökar i tunna strimlor. Lägg i en skål och strö en tesked salt över. Rör om och låt stå övertäckt i kylskåp i 1–2 timmar. Pressa vätskan ur löken innan serveringen.

Biff av malet nötkött

Biffen i hamburgaren är den allra viktigaste delen. Välj ett kvalitativt malet nötkött med en fetthalt på minst 15 procent. Håll köttet kallt ända tills det skall stekas eller grillas. Forma en boll av 150–200 gram av köttet och tryck sedan bollen till en flat biff som är ett par centimeter större i diameter än brödet. Handskas försiktigt med köttet och undvik att knåda det för mycket. Tryck med tummen en grop i mitten av köttet, det hindrar att biffen blir rund. Salta köttet lätt på båda sidorna och låt vila i cirka 15 minuter innan det tillreds. Stek eller grilla 3–5 minuter per sida och servera så fort som möjligt.

Soltorkad tomat

Använd soltorkad tomat konserverad i olja. Du behöver cirka 200 gram tomater (netto). Låt tomaterna rinna av och ta vara på oljan för majonnäsen i receptet ovan. Om oljan inte räcker till späder du på med en neutral matolja. Skär tomaterna i strimlor.

Klappgurka

Skär upp en gurka i cirka 0,5 centimeter tjocka skivor. Lägg skivorna i en burk med tättslutande lock eller i en plastpåse. Tillsätt en rågad tesked salt och rör om. Låt stå i cirka 10 minuter. Tillsätt sedan 1 matsked socker, 2 matskedar ättika och rikligt med finhackad dill. Skaka om ordentligt och låt stå i kallt i cirka 2 timmar. Skaka gärna om då och då. Sila bort vätskan innan serveringen.

Avokado

Halvera avokadorna och ta ut kärnan. Gröp ur köttet ur halvorna

sommarrätt

Hamburgaren kan serveras på olika sätt, men bäst är den på en tallrik eller en liten bricka, med tilltuggen bredvid. Hamburgaren kan serveras färdigt komponerad, men gästerna kan själva sätta ihop sin egen portion och välja vilka tillägg de vill ha.

Viktigt när man portionerar är att man är moderat med de olika komponenterna, biffen ska vara huvudsaken, och portionen får inte simma i såsen. Det är okej att äta hamburgaren med händerna, men jag föredrar gaffel och kniv. Kom ihåg att ha rikligt

med servetter och gärna våtservetter för att torka händerna. Hamburgaren serveras med batat-chips och coleslaw.

Recepten är skrivna så att brödet och köttet är per person och resten av recepten är för cirka 6 personer. Hamburgaren sätts ihop i den ordning recepten är skrivna, det vill säga bröd, sås, lök...

Njut av sommaren och god mat!

Text & foto: Ben Wiberg

med en matsked. Skär halvorna i skivor, cirka 0,5 centimeter tjocka. Blanda avokadoskivorna med lite citronsaft för att förhindra att de mörknar.

Sallad

Välj en fast sallad, till exempel roman eller en frisé. Riv salladen i portionsbitar och lägg den i iskallt vatten i cirka 15 minuter innan serveringen. Skaka vattnet av salladen och placera den som garnering på toppen av de övriga ingredienserna

Friterade batater

Skala och skär bataten i avlånga kvadrater. Stek dem i rikligt med olja tills de är vackert bruna på alla sidor och mjuka i mitten. Alternativt kan du lägga dem i en ugnssäker form och tillreda i ugn eller i grillen på 200 grader. Låt rinna av på hushållspapper och salta. Värm upp till serveringen.

Coleslaw

Strimla cirka 300 gram kål fint och riv cirka 200 gram skalade morötter, blanda ihop dem med

2 teskedar salt och låt dra cirka 15 minuter. Tillsätt 1 matsked socker och 3 matskedar ättika och blanda. Låt stå i ytterligare 30 minuter. Blanda om och pressa ut av vätskan. Tillsätt 1 deciliter majonnäs och 1 deciliter crème fraîche och blanda.

Ett år i vingården

En vinbondes almanacka är alltid välfylld. Varje månad måste man investera tid, pengar och energi för att underhålla vingården.

För vinodlaren är det viktigt att tänka på beskärningen, att ta bort gamla och skadade löv, undvika mjöldagg (en svampsjukdom) och annat mögel och att respektera den vegetativa cykeln. Att övervaka vädret, noggrant observera druvans mognad och bestämma vilken dag (och tid på dygnet) skörden ska inledas är uppgifter som inte heller får försummas.

Att det sedan kan dröja ända upp till 50 år innan vinet är färdigt gör de ekonomiska förhållandena både ojämna och osäkra. En Beaujolais Nouveau kan vinhuset sälja två månader efter skörden. Men vid tillverkning av en 50-årig Tawny Port tar det ett halvt sekel innan bonden får in pengar på banken.

Börjar med beskärning

Vinbondens arbete är dock detsamma oberoende var han finns. Vinåret inleds (på norra halvklotet) i januari med att vinrankan beskärs så att den förblir kraftig och orkar bära upp alla vinklasar. I februari fortsätter beskärningen, och man tar nu sticklingar för kommande nyplanteringar.

När vårvärmen väcker vinstockarna i mars avslutas beskärningen, och man vänder då jorden i vingården. I april planteras de sticklingar som togs i februari föregående

ende år. Vädret i april är avgörande för den kommande skörden. Knoppningen får till exempel inte ske för tidigt, då knopparna kan utsättas för frost.

Lugnet lägger sig i maj när värmen kommer. Nu skärs också rotskott bort och, om man inte förlitar sig på biodynamisk odling, besprutas rankorna mot diverse bladsjukdomar och mögel. Grenarna växer nu mycket snabbt, mellan 5 och 15 centimeter per dag. Det innebär att de måste stödjas av linor och vajrar.

Med juni månad inleds de viktiga "hundra dagarna". Det är tiden mellan blomning och skörd. För god blomning krävs naturligtvis bra och varmt väder. Normalt inleds den i mitten av juni. I juli fortsätter skötseln av vinstockarna genom besprutning med den så kallade Bordeaux-vätskan, en blandning av vatten, kalk och kopparsulfat. Man använder också svavel mot ohyra och mjöldagg.

Vädret avgörande för skörden

Den blå druvan börjar få sin färg i augusti, och då börjar även förberedelserna inför skörden genom rengöring och reparation av de ekfat och verktyg som ska användas. När druvorna växer och mognar avstannar tillväxten av vinstockarna. Under september mognar de flesta druvor och då är det

oerhört viktigt att vädret är varmt och soligt. En fin september kan rädda en skörd fast vädret tidigare varit dåligt.

Om det däremot regnar just före skörd kan det innebära katastrof. Druvorna absorberar vattnet varvid druvans saft späds ut. En rik vingård, som till exempel Château Pétrus i Pomerol, hyr då in helikoptrar som svävar över vingården tills regnet upphör. Rotorbladen piskar sönder vattendropparna och sprider vattendimman över ett större område.

I många vingårdar börjar skörden i slutet av september och pågår in i oktober och ibland även in i november och december. Efter avslutad skörd börjar själva vintillverkningen och då börjar man också gödsla och röja vingårdarna för eventuella nya plantor. Grenar och löv får antingen förmultna och bli ny jord, alternativt bränner man skräpet och strör ut askan som tillför jorden mineraler. I november skär man bort gamla skott och plöjer ytterligare, så att plantor och rankor får skydd inför vintern.

I december råder lugn, då vilar vingården och vinbonden njuter av sitt vin.

Text: Kim Björkwall

Foto: Pond5

I nästa nummer handlar Vinspalten om hur vinet blir till. Kolla också Vinklubbens nya webbsidor för vintips inför sommaren.

Roger Köhler

Bästa köpen på svag börs?

Efter drygt tio år av mer eller mindre uppgående börskurser, fick vi under våren uppleva en coronasmittad aktiemarknad med en aldrig tidigare skådad snabb nedgång.

Världsindexet sjönk i februari med nästan 12 procent från toppen och 21 procent i mars med en rekordsnabb återhämtning från slutet av mars till slutet av april.

Ny lag gav uppsving

I Finland äger nästan 1 miljon medborgare aktier eller fondandelar. Ett extra uppsving fick aktiesparandet vid årsskiftet då lagen om aktiesparkonton trädde i kraft.

Cirka 100 000 finländare öppnade då ett aktiesparkonto med möjlighet till ett aktivare placerande utan omedelbara skattekonsekvenser och -effekter.

Tack vare lagen kan placeringarna på kontot placeras i ett skal, så att vinsten på försäljningar och dividender, på vissa villkor, beskattas först när aktiespararen lyfter pengarna.

Finländarna föredrar bekanta bolag

Nordea är den finländska småplacerares favoritaktie.

Cirka 320 000 finländare äger aktier i

Nordea följt av Nokia med drygt 240 000 ägare. Efter Nokia kommer Elisa, Fortum, Sampo, UPM, Outokumpu, Neste, Wärtsilä och Orion.

De flesta småplacere är generellt försiktiga och tyr sig till köp- och håll-strategin, medan de som öppnat ett aktiesparkonto i regel är yngre och mera riskbenägna.

Den typiska aktiesparkontoägarens favoritaktier är Neste, Nokia och Nokian renkaat men också mindre bolag som Revenio och Kamux finns högt på listan. Som kuriositet kan nämnas, att den amerikanska elbilstillverkaren Tesla tillhör favoriterna bland denna yngre, mansdominerade grupp.

Hur agera i turbulenta tider?

Den senaste utvecklingen på börsen styr ofta vad aktieplacerares hoppas ska ske på börsen. Många nya och oerfarna placere tenderar därför att köpa aktier eller teckna fondandelar när kurserna stiger eller när alla moln på placeringshorisonten verkar ha skingrats.

Det samma gäller när marknaden sviktar. Då ligger säljknappen mycket nära, och beroende på graden av marknadens oro, är risken för panikutförsäljning stor.

Rädslan tar över och många vill bli av med aktierna till vilket pris som helst – och helst genast.

Professionella och erfarna placere gör ofta, beroende på deras riskvillighet och -möjlighet, det motsatta. De går avsiktligt mot strömmen och strävar efter att utnyttja tillfälliga dippar på aktiemarknaden för att köpa utvalda aktier. De strävar sålunda efter att se köplägen på börsen också under perioder av fallande kurser. Genom att sprida köpen över tid, blir tajmningen sällan perfekt, men i medeltal mindre riskabel än att köpa allt på en gång.

Stor utförsäljning

För många nya placere var början av året så till vida lärorikt, att man genast fick uppleva en aldrig tidigare skådad snabb nedgång med en påföljande snabb uppgång. Många tycks också ha blivit rejält skrämde. Nettoutförsäljningen av aktier och fonduttag var femfalt större under mars månad jämfört med samma tidsperiod i fjol.

Det finns ett gammalt talesätt som lyder "under lågkonjunkturer återvänder aktier till sina rättmätiga ägare". I skrivande stund förefaller det som om det än en gång har varit fallet.

Medan den egentliga Gilleverksamheten legat nere på grund av coronapandemin har till exempel Bridgeklubben hittat en virussäker verksamhetsform. Biljardklubben har inte spelat alls, medan en del golfgillare privat njutit av spel, trots inhiberat klubbprogram. Flera styrgrupper och klubbledare har utnyttjat tiden till att planera höstens program. Men frågetecknen är många och osäkerheten stor.

Biljardklubben har många bollar i rullning trots att spelen har avstannat. Som bäst planerar klubbens eldsjälur noggrant inredningen av den nya biljardsalen.

Klubbledaren **Roger Rajalin** har tillsammans med de övriga i styrgruppen funderat på materialval, belysning och färger och hurdan atmosfär man vill skapa i salen i källarvåningen. Det lutar mot en gammal engelsk stil, kanske väggar i burgundytoner. I varje fall ska det vara ombonat och stämningsfullt.

– Det blir delvis laminatgolv, men matta under borden, målade väggar och en vägg med skjutdörr, berättar Roger Rajalin.

Idén med skjutdörrsväggen, som byggs av garderobsdörrar och som biljardspelarna själva kommer att förverkliga, är att den ska täcka köhyllorna. Den ska vara låsbar och den som har egen kö på Gillet har naturligtvis tillgång till nyckeln.

Biljardklubben planerar också att skaffa uppåt lysande stämningsbelysning till väggarna och nya ledlampor ovanför borden, samt en skärm för strömning av matcherna. De gamla lamporna ovanför borden återanvänds inte eftersom det hade krävt att de kablas om.

Under sommaren diskuterar klubben med restauratören hur serveringen i biljardsalen sköts och hur man kan spela då restaurangen är stängd. Spelen inleds på hösten i den nya salen.

Chesters bridgebok är klar

Bridgeklubbens **Carl-Johan "Chester" Blomstedt** har i fem års tid sammanställt material till en bok om det utmanande spelet. När Gillebladet når honom berättar han att den nästan är färdig.

– Boken trycks den här månaden, berättar han i maj. Den heter *Chesters bridgebok*

Klubbarna håller

– från nybörjare till mästare och är 230 sidor tjock.

Han konstaterar att bridgespelarna på Gillet tyckt om materialet han gjort inför kurserna. Därför bestämde han sig för att sammanställa allt till en bok.

För övrigt har flera spelare i Handelsgillets bridgeklubb tagit klivet in i den virtuella spelvärlden. Av klubbens 50 medlemmar spelar omkring 20 nu online på Bridge Base Online, BBO. För många är det här helt nytt, men några har sysslat med det redan innan viruset slog till.

– Bridge är svårt, men att spela online är inte det. Man kommer överens i förväg när man spelar, vi har brukat spela online på torsdagar klockan 17, konstaterar Blomstedt.

Bridgeklubben har också tävlat mot Börsklubben på BBO, och vunnit. Enligt Blomstedt tycker ingen ändå att det är lika trevligt att spela på BBO som i verkligheten, och han ser fram emot spel hemma på klubben igen så fort det går.

GG-touren startar i juni

Golfgillarnas fem inledande tävlingar i april och maj (Pickala, Lojo, Hangö, Tapiola, Bruks) och säsongöppningen gick i stöpet, men många har ändå spelat privat i små sällskap med de närmaste familjemedlemmarna eller med sina fasta spelpartners.

Golfgillarnas ledningsgrupp har beslutat att GG-touren startar den 9 juni. Beslutet baserar sig på ett utlåtande från Social- och hälsovårdsministeriet och på Finlands Golfförbunds senaste rekommendationer och instruktioner från den 22 maj.

Klubbledaren **Johan Bergström** rekommenderar ändå att alla som känner sig osäkra väntar med deltagandet.

– Viruset har inte försvunnit och kommer antagligen inte att göra det heller. Faktum är att 77 procent av drygt 130 golfgillare har fyllt 70 och tillhör riskgruppen.

Han konstaterar att en del av dem som tillhör riskgruppen ändå spelat, kanske inte varje dag, men ofta, och att GG-touren är mycket viktig för många. Därför överlåter

ångan uppe

ledningsgruppen ansvaret åt var och en.

Kärnan i Gillegolfen är att främja Gillegolftävlingar och vänskap. Den sociala biten kommer inte att vara som förr på grund av situationen. Golf förbundet rekommenderar fortfarande att man inte skakar hand, att man håller säkerhetsavstånd till varandra och noga beaktar hygienreglerna på banan och i klubbhus under lunch och prisutdelning.

Intressant placeringstävling

Börsgillet's fiktiva placeringstävling lockade den här gången rekordmånga deltagare, 31 stycken. Börshövdingen **Olof Rehn** berättar att han fått tävlingsresultatet och att de 5–6 bästa placerarna, trots allt, gjorde plusresultat – börsen hann svänga upp efter raset i mars innan tävlingstiden gick ut. Tävlingen pågick från oktober till april och segaren nådde en avkastning på 25 procent.

– Följ med börsen och Börsgillet på nätet, är hans hälsning till medlemmarna.

Besöket på Detection Technology, vilket avbokades, i mars har han ombokat till september.

I jägarnas fotspår

Historieklubben har ställt in siktet på den historiska resan till Lettland och Litauen. Nytt datum för resan är 31.8–3.9.2020. Resan går under rubriken I jägarnas fotspår. I skrivande stund är 28 personer anmälda, men det finns plats för 36. Intresserade uppmanas ta kontakt med klubbledare **Kaj Nordström**.

För höstens träffar har man inte ännu slagit fast några temarubriker, men Nordström försäkrar att det finns mängder av tankar och idéer för kommande diskussionsmöten. I oktober blir det fest. Då hoppas man kunna fira klubbens tvåårsjubileum.

Vinklubben planerar kryssning

I början av maj sände Vinklubben för första gången ut medlemsinfo från sin egen

domän hg.vinklubb.fi. Informationen gällde den nya e-postadressen, klubbens förnyade webbsidor och höstens program.

En vinkryssning står först i tur. Den går till Stockholm 14–19.9.2020, om allt går enligt planerna. Det blir två vinprovningar ombord, rundtur med egen guide och lunch i Stockholm. Vinklubbens styrgrupp undersöker möjligheten att flytta fram resan ifall det inte går att genomföra den i september. Definitivt besked ges i juli.

– För tillfället ligger vinprovningarna nere, både på Alko och på Gillet, meddelar **Kim Björkwall**, en av klubbens vinkännare.

Nästa provning på Gillet är inbokad till den 23 oktober. Vinklubben ger somriga vin- och bubbeltips på webben.

Övriga klubbar avvaktar

Businessklubben, Frimärkskillet, Gillekockarna, Jazzgillarna och Whiskygillet har inte ännu slagit fast några datum för höstträffar. Jazzgillarnas kväll med levande jazz är dock bokad till den 28 september på Handelsgillet, det blir en tribut till **Benny Goodman** och **Charlie Christian**, om allt går vägen. För musiken svarar **Antti Sarpila** Swing Band med **Petri Kryzwacki** som gästsolist.

Björn Klavenes, Frimärkskillet, säger att man planerar hösten och diskuterar hur klubben ska agera under rådande omständigheter via videokonferenser.

Gillekockarnas **Jukka Karhunen** berättar att verksamheten hänger på om Steinerskolan där man brukar hålla matlagningskvällarna är öppen i höst, och om situationen då är bättre.

Whiskygillet har sovit törnrosasömn hela våren och hur det blir med hösten för klubbens del är omöjligt att förutspå.

– Vi får se – kommer det en andra (smitto)våg? Dessutom hör merparten av klubbens medlemmar till åldersriskgruppen och det måste man ha i åtanke, konstaterar Whiskyhövdingen **Christian Wentzel**.

– Något program är nog på kommande, men allt är öppet, jag beaktar myndighetsrekommendationerna.

Text: **Annika Borgström**

Följ med klubbarnas program på: handelskillet.fi/sv/klubbar/

Kräftskiva och Ålandsresa

Handelsgillets kräftskiva hålls också i år på Brändö seglare, förutsatt att coronarestriktionerna tillåter det.

Tidpunkten är den 20 augusti klockan 18 och adressen Granfeltsvägen 10.

Gillet planerar också för en resa till Åland den 2–3 september. Där blir det bland annat ett besök på affärsmannen Anders Wiklöfs privatmuseum Andersudde.

Närmare information om programmen och om de kan förverkligas publiceras på handelsgillet.fi före midsommar.

Sommartid

Kansliet har semesterstängt från midsommar till början av augusti. Från och med måndagen den 3 augusti är kansliet bemannat. Kanslitiden är då som vanligt klockan 9.00–14.00. Kansliets nummer är 09 669 798.

På grund av coronapandemin kan kansliet tills vidare inte ta emot besök. Följ med läget på webben.

Har du redan
gillat
Gillet på
Facebook?

Nästa nummer av
Gillebladet kommer
ut den 1 oktober.
Deadline är den
3 september.

EN ANNAN HISTORIA 2

Serien En annan historia, ger korta återblickar på livet i Helsingfors som det har beskrivits i Gillebladet under gångna decennier.

Boxströms kanna

Ölet är en gudadryck för både hög som låg. Så beskrevs traditionen med Boxströms kanna i Gillebladet 2/1964.

"När gillebröderna samlas till klubbafton och placerar sig kring borden i festsalen upprepas städse en ceremoni. En praktfull silverkanna, fylld med härligt skummande öl hämtas in och placeras framför ordförande.

Då ordföranden för den till läpparna och låter sig den sköna drycken väl smaka tycker man se ett stilla leende dra fram över Albert Boxströms fryntliga anlete där han hänger porträtt på hedersplatsen i festsalen.

Kannen instiftades som ett tack och en erkänsla för det utomordentliga arbete som Boxström som ordförande utfört för Gillet. Han skulle vid varje besök på Gillet, även efter det han hade avgått från ordförandeposten, bjudas på öl ur den förnåma silverkannen.

Efter Boxströms bortgång bestämdes det att kannan skulle utnyttjas av den sittande ordföranden och att han ägde rätt till fri ölförtäring. Gillet vill på det sättet hedra den främste av gillebröderna och visa tacksamhet för det arbete han utför."

Foto: Annika Borgström

Boxströms kanna är över 90 år gammal.

(Albert Boxström var Gillets handlingskraftige ordförande under den kritiska perioden 1918-29. Under hans ledning förvärvades fastigheten vid Kaserngatan år 1926.)

HANDELSGILLET GRATULERAR

Dahlberg Kaj, DE
80 år 15 juni

Brandt Stefan, ing. styr.ordf.
75 år 18 juni

Berghem Johan, DE
70 år 21 juni

Byttner Christer
75 år 22 juni

Granström Henrik, fiskare
80 år 23 juni

Hallberg Magnus, ing.
75 år 25 juni

Zachariassen Rolf, DE
85 år 27 juni

Damstén Henrik, EM
60 år 30 juni

Herlin Christer, priv.för.
70 år 1 juli

Forsström Ulf-Christer
75 år 3 juli

Holmberg Wilhelm, EM, CGR
70 år 5 juli

Tötterman Anders, DE
75 år 8 juli

Perret Sebastian, kontaktchef
40 år 12 juli

Fagerman Robert, medianom
40 år 14 juli

Weckman Hans, vd
70 år 14 juli

Bensky Leo-Dan, EM
60 år 16 juli

Frankenhäuser Staffan, vd, konsult
70 år 19 juli

Moltubak Dag, konsult
75 år 21 juli

Hess Berndt, vd
75 år 22 juli

Blomstedt Carl-Johan, DI
75 år 25 juli

Lundin Rolf, Fil.mag
75 år 28 juli

Holm Dan, byggnadsing.
70 år 30 juli

Hjort Jarl, styr.ordf.
75 år 4 augusti

Westerholm Harry, tekniker
80 år 4 augusti

Lampenius Harry, DI
75 år 5 augusti

Lönnfors Per-Erik, EM
85 år 6 augusti

Avellán Carl-Erik, DI
80 år 11 augusti

Karlberg Börje, pens.
80 år 14 augusti

Nars Kari, finansieringsråd
80 år 21 augusti

Möller Lars, DI
75 år 28 augusti

Schauman Göran, skådespelare
80 år 29 augusti

Ericsson Henry Clay, överlärare,
tekn.lic.
75 år 1 september

Heino Veikko, pol.mag.
70 år 5 september

Fernelius Magnus
70 år 8 september

Schauman Jan-Henrik, EM, MBA
75 år 12 september

Dahlberg Harald, DE
80 år 14 september

Fröjdman Henrik, CGR-revisor
70 år 14 september

Fagerholm Börje, pens.
80 år 17 september

Hartwall Jerker, ing.
50 år 23 september

Johansson Bengt, merk.
75 år 23 september

Roberts Bob, EM
75 år 23 september

Somersalmi Yrjö, EM
75 år 28 september

Elfving Nisse, kommerseråd, DE
95 år 30 september

Ehrnrooth Christoffer, EM
40 år 1 oktober

Sandman Ole, vd
75 år 2 oktober

Campbell Ronald
75 år 4 oktober

Johansson Rolf, EM
75 år 4 oktober

Lindroos Bo, agrolog
90 år 5 oktober

Waltré Björn, pol.mag
75 år 8 oktober

Frigren Rainer, EM
75 år 8 oktober

Nya medlemmar

Styrelsen har antagit följande nya medlemmar till Handelsgillet:
Bror Edvard Forsell, Victor Lindahl och Peter Westerholm

Har du flyttat?

Meddela din nya adress:
telefon 09 669 798 eller
info@handelsgillet.fi

Posti Green

Byggföretag

Nikkilän Huolto Oy
tfn 0400 202 090

Förpackning

Oy Dahlberg & Co Ab
www.dahlberg.fi

Takarbeten

Solvikin Kattohuolto Oy
erik.ettala@
solvikinkattohuolto.fi
tfn 040 579 819

Havets delikatesser

Frisch Haus Finland Oy
www.ayriaistukku.fi

Begravningsbyråer

Helsingin Hautaushuolto
Tfn 09 700 24 81

Advokatbyråer

Advokatbyrå – Asianajotoimisto
Rehn & Co Ab
Attorneys-at-Law
Temppelgatan 5-7 A 5, 00100 Helsingfors
Telefon: 09 668 9650 Fax: 09 6689 6510
www.rehnco.com

Annonsförsäljning för Gillebladet

Tillinurkka Ky, Bo Gerkman
tfn 0400 449 724
bo.gerkman@tilinurkka.fi

Niclas Nyberg
tfn 040 830 1829
niclas.nyberg85@gmail.com

Oy K-O Nyman Consulting Ab

VVS planering
och övervakning
Teuvo Pakkalavägen 4,
00400 Helsingfors
tfn +358 045 806 535

Svenska småbruk och egna hem Ab

PB 35, 10211 Ingå, Ola Westmansallé 5
tfn (09) 644 761, 040 823 5530
www.smabruk.fi